

Sygn. akt VIII C 502/18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartek Męcina

Protokolant: staż. Przemysław Staszczuk

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

z powództwa H. I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko E. S.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 502/18

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 24 stycznia 2018 roku H. I Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniósł o zasądzenie od E. S. kwoty 1.460,54 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwana w dniu 9 grudnia 2008 r. zawarła z (...) Bank (...) S.A. umowę kredytową o nr (...). W związku z niewywiązywaniem się z warunków umowy pierwotny wierzyciel wypowiedział powyższą umowę. Wobec braku spłaty zadłużenia, w dniu 27 grudnia 2017 r. (...) Bank (...) S.A. zbył wierzycelność przysługującą wobec pozwanej na rzecz powoda. Na dochodzoną pozewem kwotę składa się 1.460,54 zł. tytułem odsetek od kapitału naliczonych od dnia następnego po dacie wymagalności do dnia sporządzenia pozwu.

(pozew k. 4- 5)

Na rozprawie w dniu 20 sierpnia 2018 r. nikt się nie stawił.

(protokół rozprawy k. 43)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 grudnia 2008 r. E. S. zawarła z (...) Bank S.A. we W. umowę pożyczki gotówkowej o nr (...), na podstawie której bank udzielił pozwanej pożyczki gotówkowej w kwocie 3.479,68 na okres od 9 grudnia 2008 r. do 9 grudnia 2011 r. na warunkach określonych w umowie. Pozwana zobowiązała się do spłaty pożyczki w 36 miesięcznych ratach, do 9 dnia każdego kolejnego miesiąca, począwszy od 9 stycznia 2009 r.

(umowa pożyczki gotówkowej k. 8- 11).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanego wyżej dowodu w postaci dokumentu, którego wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

W przedmiotowej sprawie powód H. I Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. nie wykazał swojej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowym procesie. Powód w żaden sposób nie udowodnił, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do E. S. wynikająca z umowy pożyczki o gotówkowej o nr (...) w wysokości dochodzonej przedmiotowym powództwem. Powód nie udowodnił, że skutecznie nabył wierzytelność względem pozwanej od (...) Bank S.A. we W. wobec nie złożenia umowy sprzedaży wierzytelności zawartej pomiędzy pierwotnym wierzycielem, a powodem.

W konsekwencji uznać należy, że powód, od początku postępowania reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, w żaden sposób nie wykazał, że nabył wierzytelność względem pozwanej. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że nabył ze skutkiem prawnym wierzytelność względem pozwanej wynikającą z przedmiotowej umowy pożyczki, i że pozwana powinna zapłacić mu należność w opisanej pozwem wysokości. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (pozwie, odpowiedzi na pozew, sprzeciwie). Już zatem w treści pozwu powód winien niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P. (...) -148). Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych (por. Komentarz do art. 217 Kodeksu postępowania karnego: P. Telenga i inni, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. WKP, 2012; T. Żyżnowski i inni, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366. Lex, 2013; B. Karolczyk, Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. St.Prawn. 2012/1/123-148). Z pewnością dowodem potwierdzającym nabycie przez powoda wierzytelności wobec pozwanej, nie może być pismo znajdujące się na karcie 6 akt sprawy. Zawiadomienie dłużnika o przelewie wierzytelności nie zostało przez nikogo podpisane, a więc nie sposób przyjąć, aby zawierało oświadczenie osoby uprawnionej do reprezentacji pierwotnego wierzyciela. Nawet gdyby pismo znajdujące się na karcie 6 akt sprawy zawierało podpis osoby uprawnionej do reprezentacji pierwotnego wierzyciela, to wówczas dokument ten stanowiłby dokument prywatny, czyli stanowił jedynie dowód tego, że osoba pod nim podpisana, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Z opisanych powyżej przyczyn uznać należy, że powód nie udowodnił, że pozwana ma obowiązek zapłaty na jego rzecz jako cesjonariusza kwoty dochodzonej pozwem.

Powództwo podlega oddaleniu również z uwagi na przedawnienie roszczenia. Zgodnie z art. 117 § 2¹ kc po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. Zobowiązanie pozwanej wobec pierwotnego wierzyciela wynika z umowy pożyczki gotówkowej, zatem nie ulega wątpliwości, że pozwana jest konsumentem. Z kolei zgodnie z art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata. W myśl art. 120 § 1 kc zdanie pierwsze bieg przedawnienia zaczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Strona powodowa nie wskazała daty wymagalności roszczenia, jedynie w uzasadnieniu pozwu nadmieniła, że pozwana nie wywiązała się z

warunków umowy, co zakończyło umowę. Z zawartej w dniu 9 grudnia 2008 r. przez E. S. z (...) Bank S.A. we W. umowy pożyczki gotówkowej o nr (...), wynika jasno, że pierwotny wierzyciel udzielił pozwanej pożyczki gotówkowej w kwocie 3.479,68 na okres od 9 grudnia 2008 r. do 9 grudnia 2011 r. Zatem od daty końcowej trwania umowy Sąd liczył początek biegu terminu przedawnienia roszczenia. Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, roszczenie powoda przedawniło się w dniu 10 grudnia 2014 r. Tymczasem powództwo w przedmiotowej sprawie zostało wytoczone dopiero w dniu 24 stycznia 2018 r. W związku z przedawnieniem należności głównej, nie ulega wątpliwości, że przedawnieniu uległo również roszczenie o odsetki od należności głównej.

W przedmiotowej sprawie Sąd wydał wyrok zaoczny, z uwagi na spełnienie przesłanek z art. 339 § 1 k.p.c. i art. 340 k.p.c. Wydanie wyroku zaocznego nie przesądzało jednak o uwzględnieniu powództwa. Z przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wynika bowiem, że sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie

lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Przewidziane w przepisie art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda zastępuje postępowanie dowodowe tylko wówczas, gdy twierdzenia te nie budzą uzasadnionych wątpliwości. W przedmiotowej sprawie twierdzenia faktyczne powoda budziły jednak uzasadnione wątpliwości Sądu w świetle dokumentów załączonych do pozwu.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd wydając w sprawie wyrok zaoczny oddalił powództwo w całości.